

מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה
 והיה הדם לכם לאת על הבתים אשר אתם שם וראיתי את הדם ופסחתי
 עליכם ולא יהיה בכם נזף למשיחתי בהכתי בארץ מצרים והיה היום הזה לכם
 לזכרון וזהתם אתו זוג ליהוה לדרתיכם חקת עולם תזנהו שבערת ימים
 מצות האכלו אך ביום הראשון תשביתו שאר מבתיכם כי כל אכל חמץ
 ונכרתה הנפש ההוא מישראל מיום הראשון עד יום השבעי וביום הראשון
 מקרא קדש וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכה לא יעשו
 בהם אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם ושמרתם את המצות
 כי בעצם היום הזה תוצאתי את צבאותיכם מארץ מצרים ושמרתם את היום
 הזה לדרתיכם חקת עולם בראשון בארבעה עשר יום לחודש בערב האכלו
 מצות עד יום האזור ועשרים לחודש בערב שבעת ימים שאר לא ימצא
 בבתיכם כי כל מוזמזת ונכרתה הנפש ההוא מערת ישראל בגר
 ובאזרח הארץ כל מוזמזת לא האכלו בכל מושבתיכם האכלו מצות

ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אליהם משכו וקחו לכם שלחן
 למשיחתיכם ושיחטו הפסח ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם אשר
 בסף והגעתם אל המשיקוף ואל שתי המזוזות מן הדם אשר בסף ואתם
 לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר ועבר יהוה לנגף את מצרים וראו
 את הדם על המשיקוף ועל שתי המזוזות ופסח יהוה על הפתח ולא יתן
 המשיחתי לבא אל בתיכם לנגף ושמרתם את הדבר הזה לחק כן ולבניך
 עד עולם והיה כי תבאו אל הארץ אשר יתן יהוה לכם כאשר דבר

ושמרתם את העבדה הזאת והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבדה
 הזאת לכם ואמרתם זבח פסח הוא ליהוה אשר פסח על בדי בני
 ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת בתניו הציל ויקד העם וישתחוו
 וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כן
 עשו ויהי בחצי הלילה ויהוה הכה כל בכור בארץ

מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור
 וכל בכור בהמה ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה
 גדלה במצרים כי אין בית אשר אין שם מת ויקרא למשדה ולאהרן
 לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל ולכו עבדו
 את יהוה כדברכם גם צאנכם גם בקרכם קחו כאשר דברתם ולכו וברכתם
 גם אתי ותזזק מצרים על העם למהר לשלוחם מן הארץ כי אמרו כלנו

מתים וישא העם את בעקו טרם יזמץ משארתם צררת בשמלתם על
 שכםם ובני ישראל עשו כדבר משה וישאלו ממצרים כלי כסף
 וכלי זהב ושמלת ויהוה נתן את זון העם בעיני מצרים וישאלום
 וינצלו את מצרים

ויסעו בני ישראל מרעמוס סכתה כשש מאות אלה תגלי הגברים לבד
 מטף וגם ערב רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד ויאפו את הנצק
 אשר הוציאו ממצרים עגת מצות כי לא זמץ כי גרשו ממצרים ולא
 יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו להם ומושב בני ישראל אשר
 ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה ויהי מקץ שלשים שנה
 וארבע מאות שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל שבאות יהוה מארץ
 מצרים ליל שמרים הוא ליהוה להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה
 ליהוה שמרים לכל בני ישראל לדרתם

ויאמר יהוה אל משה ואהרן זאת חקת הפסח כלבן נזר לא יאכל בו
 וכל עבד איש מיקנת כסף ומלתה אתו אז יאכל בו תושב ושכיר לא
 יאכל בו בבית אזור יאכל לא תוציא מן הבית מן הבשר חושה ועצם לא
 השברו בו כל עדת ישראל יעשו אתו וכי יגור אתך גר ועשירי פסח
 ליהוה המול לו כל זכר ואז יקרב לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל ערל
 לא יאכל בו תורה אזהר יהיה לאזרח ולגר הגר בתוכם ויעשו כל בני
 ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואת אהרן כן עשו ויהי
 בעצם היום הזה הוציא יהוה את בני ישראל מארץ מצרים על
 שבאותם

וידבר יהוה אל משה לאמר קדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני
 ישראל באדם ובבהמה לי הוא ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה
 אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בזאת יד הוציא יהוה אתכם
 מזה ולא יאכל זמץ היום אתם יצאים בזרש האביב והיה כי יביאך
 יהוה אל ארץ הכנעני והחיתי והאמרי והחזוי והיבנסי אשר נשבע לאבתך
 לתת לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את העבודה הזאת בזרש הזה
 שבעת ימים תאכל מצת וביום השביעי זה ליהוה מצות יאכל ארז
 שבעת הימים ולא יראה לך זמץ ולא יראה לך שאר בכל גבולך